

HAVNEARBEJDERNES FÆLLESFORBUND

Til arbejdsmarkedsudvalget.

Havnearbejdernes Fællesforbund samlet til bestyrelsesmøde d. 27. februar 1979 har drøftet de af arbejdsministeren fremsendte lovændringsforslag til nye A-kassebestemmelser og ønsker hermed at pege på forskellige punkter, der i samme forbindelse burde og skulle tages op til revision.

Op til EF-valget i 1972 påpegede afdelingen spørgsmålet omkring harmoniseringen, og de problemer der kunne opstå ved en harmonisering af A-kasserne, at dette kunne skade de faglige organisationer. Fra kompetent side blev der dengang svaret dels af vores tidligere forbundsformand, nuværende statsminister, og dels af den daværende arbejdsminister, at der ikke skulle finde en harmonisering sted på dette område, idet man udmærket kunne se faren deri, men at en harmonisering alene skulle finde sted på det sociale område og på en sådan måde, at det var de øvrige lande, der skulle hæve deres sociale standard, og ikke at vi skulle falde i standard. Ved oprettelse af den selvstændige arbejdsløshedskasse er der nu dannet præcedens for, at man kan stå som medlem af en A-kasse uden at være medlem af et forbund (jævnfør kendelsen vedr. elektrikerer i Århus). Dette sammen med en efterlønsordning (som vi er udmærket tilfredse med trods skønhedspletterne), hvor de, der går på efterløn, heller ikke skal være medlem af et forbund, og som i sin yderste konsekvens vil slå bunden ud af afdelingernes økonomi og dermed også af organisationsprocenten, finder vi, at lovgivningen også skal indeholde bestemmelser om en forpligtigelse til at være medlem af et forbund.

Vi hilser med tilfredshed forslaget om 20-30 dages reglernes bortfald, som jo har inde-

holdt en række skævheder, men indførsel af f. eks. overførsel af timer fra den ene uge til den anden er et tilbageskridt helt tilbage til begyndelsen af 60'erne. Havnearbejderne har principielt ikke noget imod afspadsring af overarbejde, men vi kan måske have 44 timers arbejde i en uge, 37 timer en anden uge, og den tredje og fjerde uge intet arbejde, vi finder derfor at en afspadsring først skal finde sted, hvis vi på månedsbasis har mere end 173 timer. Vi finder i øvrigt, at det var bedre at lovgive for mere arbejde end at forringe de arbejdsløses vilkår. Vi kan her pege på f. eks. DSB's kompagniskab med Alfragt, der i forhold til markedsprisen og betalt af skatteyderne får sendt containere billigt til Hamborg for udskibning, hvilket kun er til gavn for udenlandsk arbejdskraft og til skade for den danske. Vi peger også på den mere omsiggribende udenlandske transport af lastvogne på danske veje uden at der betales afgift i lighed med f. eks. Tyskland og Sverige. Ved at pålægge udenlandske lastvogne afgifter ville der kunne opnås følgende: Danmark kunne få en valutaindtjening, økonomi til vedligeholdelse af vejanlæg, men konkurrenceforvridningen ville også forsvinde til gavn for danske vognmænd og dermed beskæftigelsen.

Vi vender os imod den af arbejdsgiverforeningens formand, Jens Thorsen fremsatte påstand om at understøttelsen er for høj og at den automatiske dyrtidsregulering skal bortfalde. Dette må være sagt i et svagt øjeblik, idet vi selv over vores skattebillet betaler til A-kassens opretholdelse, arbejdsgiverne betaler som bekendt ikke skat, ifølge Danmarks statistik betales 80 pct. af lønmodtagerne.

På bestyrelsens vegne

KNUD HANSEN